

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Stuk (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Stuk", i Bang, Herman: *Stuk*, udg. af Paul Nørreslet , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang07val-shoot-idm140472355663024/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Stuk

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

som klappede Barnets Haar, mens hun blev ved at tale med Fru Strøm om Dunckers to stakkels Drenge:

– Ja, sagde hun og sukkede, de stakkels Smaa – de smaa Stakler.

De sagde alle en beklagende, distræt Sætning om Børnene Kredsen rundt – undtagen Fru Mølbom, der udtrykte hele sin Indignation ved en stram Taushed – til der blev en ny Pavse, og Fru Canth sagde (Stemningen blev ved at være lidt tung):

– Agathe spiller vist et Stykke; og Agathe, der havde arbejdet stille ved Siden af Fru Mølbom, rejste sig og gik hen til Klaveret, just som Herluf kom.

Frøken Agathe, der var konfirmeret i Efteraaret og havde udviklet sig til en unærmelig ung Dame af engelsk Tilsnit med yderlig rank Ryg og opskudte Skuldre, satte sig med et velopdraget Ansigt til at spille en »lettere Sonate«, mens alle sagde Goddag til Herluf: Hvad si'er De? – hvad si'er De? sagde Hr. Mølbom ophidset og holdt ham fast i Frakkekraven. Herluf kom til Sæde hos Fru Strøm, der altid modtog ham med et ejendommeligt Nik som en Slags hemmelig »Medvider« og gjorde Plads i Sofaen.

Rundtom i Stuen talte man to og to i Ly af Musikken, mens lille Hr. Canth gik nervøs frem og tilbage, uden at høre og se, frem og tilbage, og Frøken Agathe blev ved at afhaspe sin Sonate, der var énsformig som et Sæt Fingerøvelser.

Ved Vinduet, halvt skjult bag Gardinerne, stod Fru Canth og Sundt. Samtalen ude i Stuen blev højere og højere, kun Fru Mølbom sad uforanderlig tavs under Lampen, flettende Fryndser, assisteret af Bastrup.

– Tante Strøm, Tante Strøm, raabte Fru Canth fra Vinduet i en underlig høj Tone, der lød, som den vilde slaa over, er det ikke ogsaa sandt, at jeg faldt i Krampegraad, da jeg hørte det?

Fru Strøm vendte sig og bevidnede det.

– Ja, sagde Fru Canth, lille Edvard vilde ikke tro det; og hun vendte sig igen til Vinduet.

– Jo – det var saamæn sandt, bevidnede Oberstinden, og hun begyndte at fortælle meget levende, hvordan hun kom herhen imorges – hun havde jo hørt det strax ... og Anna sad dør ved Sybordet ...

De to ved Vinduet var blevet ganske stille, stod kun tæt ved Siden af hinanden, mens de ude i Stuen lo og talte højt:

– At De tog Dem det *saa* nær, sagde Sundt saa langsomt og sagte.